

Тапта намисли да прѣсѣче пжтечката и, като я прѣмине, да се отбие по-настрана въ гората, за да я не забѣлѣжи двукракиятъ, но бѣше вече късно. Тъкмо когато излѣзна на пжтечката, ето прѣдъ нея въ мрачината дългокоса жена съ дѣтенце на ржцѣ....

II. Тѣ се разбраха.

Щомъ съгледа мечки-тѣ, жената изкрещя и отстѣпи назадъ, замръзнала отъ страхъ. Тя прѣблѣдне и втречено гледаше къмъ старата мечка, като здраво стискаше дѣтенцето до гърдитѣ си.

— Прости ме, стара майко! съ напукани отъ страхъ устни шепнѣше нещастната невѣста. Прости ме! Азъ не искахъ да те безпокоя. Нѣма да сторя зло ни на тебе, ни на дѣцата ти. Не ме закачай